

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/207/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315206905
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5315206905.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobcov 2/ Y. H., nar. XX.X.XXXX, bytom K.. V. Č.. XXX/XX, T., 3/ Y. H., nar. XX.X.XXXX, bytom K.. V. Č.. XXX/XX, T., žalobcovia v rade 2/ a 3/ zast. Mgr. Ľudovít Paulovič, advokát, Martina Rázusa 19, 984 01 Lučenec, IČO: 45 021 996, proti žalovaným 1/ U. N.V., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX L. XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., Ul. 17. novembra 3125, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava 816 23, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Baltazár Mucska, advokát, Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, doručovacia adresa: Hlboká 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 174 856, o náhradu nemajetkovej ujmy s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 2/ Y. H., nar. XX.X.XXXX sumu 15 000 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením jedného zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého.

II. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3/ Y. H., nar. XX.X.XXXX sumu 10 000 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením jedného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého.

III. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom 2/ a 3/ trovy konania každému z nich v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ s tým, že zaplatením jedného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého.

IV. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca spoločne a nerozdielne titulom súdneho poplatku za žalobu sumu vo výške 816,- €, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením jedného zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: Záväzný predmet sporu tvorila žaloba Y. H. zo dňa 21.7.2015 na zaplatenie sumy 15 000 € zo strany žalovaných 1/, 2/, žalobný návrh žalobcu 2/ Y. H., nar. XX.X.XXXX na zaplatenie sumy 15 000 € žalovanými 1/, 2/, žalobný návrh žalovaného 3/ Y. H., nar. XX.X.XXXX na zaplatenie sumy 10 000 € žalovanými 1/, 2/ a náhradu trov konania ako nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy podľa § 11 Občianskeho zákonníka v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou dňa 20.7.2012, pri ktorej žalobcovia stratili príbuznú N. H., ktorá zomrela. Od žalovaného 2/ bola uplatnená táto náhrada ako škoda v príčinnej súvislosti s povinným zmluvným poistením žalovaného 1/

u žalovaného 2/ podľa § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Konanie o žalobe žalobkyne 1/ Y. H., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, bolo zastavené, pretože zomrela. Ide o osobný nárok, ktorý neprechádza na dedičov (§ 63 ods. 1 CSP). Strany konania sa výslovne vzdali práva podať odvolanie proti uzneseniu na pojednávaní dňa 26.10.2017.

2. Uznesením č. k. 4C/207/2015-165 zo dňa 26.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2017, súd zastavil konanie o žalobe žalobkyne 1/ Y. H., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom X. Y. XXX/XX, F. W. F.bravou, ktorá zomrela dňa 14.8.2017, teda po podaní žaloby, ktorá bola podaná dňa 21.7.2015. Nárok bol uplatnený podľa § 11 Občianskeho zákonníka, ktorý je rýdzo osobným právom občana (Z III. strana 171), zaniká smrťou občana (§ 7 ods. 2), neprechádza na dedičov (Z III. strana 179, 180). Podľa § 15 Občianskeho zákonníka prislúcha právo uplatňovať právo na ochranu osobnosti občana po jeho smrti manželovi, deťom, ak ich niet rodičom. Sudkyňa vyzvala dňa 19.9.2017 na čl. 108 spisu právneho zástupcu žalobcov, na vedomie doručila právnym zástupcom žalovaných 1/, 2/, aby sa vyjadrili. Na pojednávaní dňa 26.10.2017 súd konanie o žalobe žalobkyne 1/ Y. H., zomr. XX.X.XXXX, zastavil podľa § 63 ods. 1 CSP. Po vyhlásení uznesenia sa všetky strany konania výslovne vzdali práva podať odvolanie proti uzneseniu. Z toho dôvodu predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 4C/207/2015 nie je nárok žalobkyne 1/ Y. H., nar. 7.3.1960, zomr. 14.8.2017 na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka vo výške 15 000 €. Predmetom konania ostal totožný nárok žalobcu 2/ Y. H., nar. XX.X.XXXX na zaplatenie sumy 15 000 € a žalobcu 3/ Y. H., nar. XX.X.XXXX na zaplatenie sumy 10 000 €. Nárok žiadali zaplatiť podľa § 11 Občianskeho zákonníka v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 20.7.2012 spôsobenou žalovaným 1/, poisteného u žalovaného 2/, pričom nemajetková ujma sa týkala straty príbuznej N. H., ktorá pri dopravnej nehode zomrela (dcéry žalobcov 1/, 2/, sestry žalobcu 3/).

3. Rozsudkom prvým v poradí č. k. 4C/207/2015-167 zo dňa 26.10.2017 súd rozhodol tak, že žalobu žalobcov 2/ a 3/ proti žalovaným 1/ a 2/ v celom rozsahu zamietol. Rozhodol o základe nároku, nezaoberal sa výškou nároku a citovou ujmou. Rozhodol na základe vznesenej námietky premlčania žalovaných 1/ a 2/. V nadväznosti na rozhodnutie NS SR zo dňa 17.2.2011 sp. zn. 5Cdo 265/2009 a rozhodnutie NS SR zo dňa 25.9.2008 sp. zn. 5Cdo 278/2007, podľa ktorých súd má prioritne skúmať vznesenú námietku premlčania, súd v odôvodnení tohto rozsudku konštatoval, že pokiaľ chcel aplikovať premlčaciu lehotu, musel mu byť známy nárok, aby mohol subsumovať príslušný nárok pod príslušnú dĺžku premlčacej lehoty tak, ako tomu bolo v tomto prípade, kedy pre nemajetkovú ujmu platí premlčacia lehota v rozsahu 3 rokov podľa § 101 Občianskeho zákonníka a pre nárok na náhradu škody premlčacia lehota v rozsahu 2 rokov podľa § 106 a nasl. Občianskeho zákonníka. Bolo teda nevyhnutné ustáliť, aký druh nároku je predmetom sporu, aby súd správne aplikoval na daný nárok správnu dĺžku premlčacej lehoty. Nebolo preto možné rozhodnúť o námietke premlčania bez ustálenia charakteru nároku tvoriaceho predmet sporu. Za situácie, kedy je nárok na náhradu škody tvoriaci predmet sporu premlčaný, neexistuje základ nároku na náhradu škody a súd považoval za nadbytočné, nevhodné, právne irelevantné dokazovať výšku škody. Z toho dôvodu súd v celom rozsahu zamietol žalobu z dôvodu premlčania. Súd nemohol rozhodovať o základe nároku medzitimným rozsudkom (§ 212 ods. 2 CSP), medzitimným rozsudkom rozhoduje súd len v tom prípade, ak rozhodne, že je daný základ nároku na náhradu škody a v akom rozsahu. V prípade, že nie je daný základ nároku na náhradu škody, v takom prípade súd nerozhoduje medzitimným rozsudkom, ale žalobu zamietla. Pri neexistencii základu nárok nie je dané právo a nie je možné rozhodovať ani o výške nároku. V uvedenom rozsudku pri aplikácii ustanovení § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 101 Občianskeho zákonníka, § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 112 Občianskeho zákonníka súd aplikoval dvojročnú premlčaciu lehotu ako lehotu pre náhradu škody z toho dôvodu, že vychádzal z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 666/2016 z 11.10.2016 (čl. 113), bod 6. odôvodnenia na čl. 120 spisu, kde Ústavný súd SR konštatoval správnosť názorov krajského súdu pri potvrdení rozsudku prvostupňového súdu v bode, kedy aj prvostupňový súd aj odvolací súd zahrnuli nemajetkovú ujmu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti pod pojem škoda podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení. Nálezom Ústavného súdu SR mal prvostupňový súd danú pasívnu legitímáciu žalovanej 2/. Mal daný záver, že nemajetková ujma je krytá poistením v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zároveň tým mal ustálené, že nemajetkovú ujmu tvoriacu predmet tohto sporu je potrebné považovať za škodu. Z toho dôvodu v nadväznosti na § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaných 1/, 2/ aplikoval premlčaciu lehotu ako na nárok na náhradu škody a neaplikoval premlčaciu lehotu ako na nárok na nemajetkovú ujmu podľa § 101

Občianskeho zákonníka. Premlčacia lehota začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k porušeniu povinnosti. V tomto konkrétnom prípade dňom nasledujúcim po dopravnej nehode, teda dňom 21.7.2012. Vzhľadom k tomu, že neprodukovali žalobcovia rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy, z pripojeného dôkazu trestného spisu vo vzťahu k spočívaniu premlčacej lehoty v nadväznosti na § 112 Občianskeho zákonníka (R 29/1985, R 31/1974) súd nemal v konaní preukázané, že premlčacia lehota neuplynula, že nárok žalobcovia uplatnili skôr v rámci adhézneho konania. Z pripojeného trestného spisu v rozpore s ustanoveniami § 132 ods. 2, 3 CSP neoznačili, nepredložili žiadne dôkazy a tvrdenia, ktorými by podložili, že nárok uplatnili skôr než bola podaná žaloba vo veci 4C/207/2015, teda, že nárok uplatnili skôr než dňa 21.7.2015 a že ho uplatnili platným spôsobom v adhéznom konaní. Bola vznesená hmotnoprávna námietka premlčania v zmysle § 152 CSP a povinnosťou žalobcov bolo v nadväznosti na § 151 ods. 1, 2 CSP výslovne túto námietku premlčania poprieť, uviesť vlastné tvrdenia, inak popretie vznesenej námietky premlčania je neúčinné. Žalovaná 2/ námietku premlčania opierala o dvojročnú premlčaciu lehotu v podaní zo dňa 26.1.2017 na čl. 74 spisu, ktorú prevzal právny zástupca žalobcov dňa 19.6.2017 spolu s termínom pojednávania na deň 3.8.2017. Neprodukoval k vznesenej námietke premlčania po uplynutí lehoty 2 rokov z titulu náhrady škody žiadne protitvrdenia, žiadne dôkazy. V nadväznosti na § 185 ods. 1, 2, 3 CSP dôkaznú povinnosť mali žalobcovia, nie súd. Pri aplikácii tohto právneho názoru v príčinnej súvislosti so vznesenou námietkou premlčania prvostupňový súd poukázal aj na rozhodnutie NS SR R 29/85, podľa ktorého ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po právoplatnom ukončení plynutie premlčacej lehoty pokračuje (aj R NS SR 31/1974). Vychádzal aj z rozhodnutia NS SR R 16/2014, podľa ktorého mal za to, že poškodený žalobcovia sa dozvedeli o škode v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si mohli urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická osoba alebo právnická osoba za škodu zodpovedá.

4. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/106/2018-212 zo dňa 29.6.2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/207/2015-167 zo dňa 26.10.2017, ktorým prvostupňový súd zamietol žalobu žalobcov na náhradu morálnej ujmy. Z bodu 19. odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že odvolací súd v súvislosti s posudzovaním premlčania sa stotožnil s okresným súdom v aplikácii § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a potom posúdením začiatku subjektívnej dvojročnej premlčacej doby od 21.7.2012 a jej uplynutím dňa 21.7.2014. Odvolací súd sa však nestotožnil s tým, že žaloba bola podaná žalobcami dňa 21.7.2015. Vyjadril súhlas so žalobcami v odvolaní v tom, že žaloba bola podaná dňa 20.7.2015 faxom, ktorý je súčasťou spisu čl. 1 - 5 spisu a originál žaloby bol podaný súdu dňa 21.7.2015 na čl. 6 - 10 spisu. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo tak správne postupované, a to v zmysle ustanovenia § 42 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 (podanie obsahujúce návrh vo veci samej urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do 3 dní predložením jeho originálu). Na poukazovanie žalovaných 1/ a 2/ vo vyjadreniach v tom, že žalobcovia predložili doklad o faxovom podaní až v odvolacom konaní, nebolo preto prihliadnuté. V bode 20. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s právnym názorom prvostupňového súdu čo do aplikácie premlčacích lehôt a rovnako ako prvostupňový súd konštatuje, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ale v tomto konkrétnom prípade je tento nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch posudzovaný ako nárok na náhradu škody z dôvodov už uvedených. Nie je možné na jednej strane konštatovať, že nemajetková ujma je škodou na účely zákona č. 381/2001 Z. z., ale na druhej strane aplikovať premlčanie vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy. Taktiež odvolací súd konštatoval, že nevidel právny dôvod posudzovať námietku premlčania a premlčacie doby rozdielne vo vzťahu k žalovanému 1/ a žalovanému 2/, keď ide o totožný nárok. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 2.8.2018.

5. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 5Cdo/66/2019-294 zo dňa 27.2.2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline a rozsudok Okresného súdu Čadca v tejto veci a vrátil vec Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie a rozhodnutie. Týmto rozsudkom je viazaný prvostupňový Okresný súd Čadca, rovnako strany konania i právni zástupcovia (§ 455 CSP). Preto súd sa cíti byť viazaný týmto rozhodnutím a nebude iným spôsobom rozhodovať o vznesenej námietke premlčania než vyplýva z rozhodnutia dovolacieho súdu. Z bodu 16. odôvodnenia dovolacieho súdu vyplýva, že nárok uplatnený v konaní je nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ide o právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje (rozsudok NS SR z 27.11.2012 sp. zn. 2Cdo/194/2011, publikovaný pod R 58/2014). Dovolací súd má za to, že z uvedeného uznesenia vrátane uznesenia NS SR zo dňa 17.2.2011 sp. zn. 5Cdo/265/2009, uznesenia NS SR zo dňa 17.2.2017, rozsudku NS SR zo dňa 29.11.2017 sp. zn.

8Cdo/24/2017 vyplýva jednoznačný záver, že uvedené majetkové právo náhrada nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Správnosť tohto názoru vyplýva i z uznesenia Ústavného súdu SR z 23.9.2013 sp. zn. IV. ÚS 542/2013-18.

6. Na základe uvedeného záväzného právneho názoru čo do vznesenej námietky premlčania teda Okresný súd Čadca ustálil, že vznesená námietka premlčania nebola vznesená dôvodne. Ide o nárok podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý je právom majetkovej povahy, ktorý sa premlčuje podľa § 101 Občianskeho zákonníka vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Nepremlčuje sa v dvojročnej premlčacej lehote podľa § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týkajú nárokov na náhradu škody. V tomto konkrétnom prípade k dopravnej nehode došlo dňa 20.7.2012, trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 20.7.2015, žaloba na Okresný súd Čadca bola podaná dňa 20.7.2015, čo vyplýva z prezenčnej pečiatky čl. 1 spisu, teda v trojročnej premlčacej lehote. V tomto smere sa súd stotožňuje so záverom zrušeného rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/106/2018-2012 zo dňa 29.6.2018, bod 19. odôvodnenia, kde odvolací súd konštatoval, že súhlasí so žalobcami, že žaloba bola podaná dňa 20.7.2015 faxom, ktorý je súčasťou spisu (čl. 1 - 5 spisu). Originál žaloby bol podaný súdu dňa 21.7.2015 (čl. 6 - 10 spisu). Bolo tak správne postupované a to v zmysle ustanovenia § 42 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.6.2016 (podanie obsahujúce návrh vo veci samej urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do 3 dní predložením jeho originálu). Z tohto dôvodu ani prvostupňový súd neprihliadol na vyjadrenia žalovaných 1/, 2/ v tej časti, že žalobcovia predložili doklad o faxovom podaní až v odvolacom konaní. Fax je súčasťou spisu od počiatku, čo mohlo byť žalovaným 1/, 2/ pri nahliadaní jednoznačne zrejmé. Žaloba teda bola podaná včas, nebola zamietnutá pre vznesenú námietku premlčania. Z tohto dôvodu je daný základ nároku na náhradu škody a bolo potrebné konať o ostatných náležitostiach nároku na náhradu škody a výške náhrady škody (nemajetkovej ujmy).

7. Vychádzajúc z predchádzajúceho odseku a záverov dovolacieho súdu, ktorým je prvostupňový súd viazaný, potom je daná pasívna legitímácia žalovaných 1/ a 2/ v tomto spore. Súd ustálil, že podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. a § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení je právne relevantné subsumovať nárok žalobcov podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka na náhradu nemajetkovej ujmy pod pojem „škoda“, ktorá sa uhrádza na základe povinného zmluvného poistenia. Prvostupňový súd vychádzal z ustálenej súdnej praxe Nález Ústavného súdu SR III. 666/2016 zo dňa 11.10.2016, judikát R 61/2018 a rozhodnutie NS SR 6MCdo 1/2016 zo dňa 31.7.2017 s právnou vetou: „Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.“ Teda žalovaný 2/ je pasívne legitimovaný z titulu zákonného zmluvného poistenia na krytie náhrady nemajetkovej ujmy.

8. Čo tvrdili žalobcovia v žalobe: Žalobcovia v žalobe zo dňa 21.7.2015 čl. 6 spisu tvrdili, že dňa 20.7.2012 v F. W. F. žalovaný 1/ riadil osobné motorové vozidlo. Spôsobil dopravnú nehodu, usmrtil chodkyňu N. H., nar. XX.X.XXXX, ktorá prechádzala po prechode pre chodcov (dcéra žalobkyne 1/ Y. H. a žalobcu 2/ Y. H., nar. XX.X.XXXX, sestra žalobcu 3/ Y. H., nar. XX.X.XXXX). Porušením povinností žalovaného 1/ zasiahol do osobnostných práv žalobcov podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorí mali s nehou blízky, harmonický vzťah. Žalovaný 1/ je osobou, ktorá priamo zasiahla do práv žalobcov a zodpovedá za nemajetkovú ujmu žalobcov podľa § 16 Občianskeho zákonníka, žalovaný 2/ zodpovedá na základe poisťnej zmluvy medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ o povinnom zmluvnom poistení. Podľa § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení predmetom povinného zmluvného poistenia je aj táto nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do ich osobnostných práv. Poistený - žalovaný 1/ má právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodeným škodu na zdraví a náklady pri usmrtení, ale aj nemajetkovú ujmu v dôsledku usmrtenia blízkej osoby vo výške, ako je uvedené v bode 1 odôvodnenia tohto rozsudku. Na pojednávaní dňa 26.10.2017 právny zástupca žalobcov a žalobcovia uviedli. Právny zástupca žalobcov k predbežnému právnomu posúdeniu na aplikáciu 2-ročnej premlčacej lehoty z titulu nároku na náhradu škody uviedol, že má za to, že premlčacia lehota je 3-ročná, poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/194/2011. K úmrtiu došlo 20.7.2012, žaloba bola faxovým podaním doručená na súd 20.7.2015. Bola doručená v rámci 3-ročnej premlčacej lehoty. Nárok nie je premlčaný. Faxové podanie bolo následne doplnené originálnym písomným podaním v zákonom

stanovenej lehote v zmysle vtedy platných procesných predpisov. Žiadal žalobe vyhovieť. Žalobcovia 2/, 3/ na pojednávaní dňa 26.10.2017 vypovedali k citovej ujme, teda výške nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (škody). V prvom rozsudku v poradí súd rozhodol o základe nároku. Nezaoberal sa výškou nároku vzhľadom k vznesenej námietke premlčania a konštatovaniu súdu, že nie je daný základ nároku na náhradu škody z dôvodu premlčania. Preto v prvom rozsudku v poradí neuvádzal obsah výpovedí žalobcov 2/ a 3/ aj keď boli realizované. Po zrušení rozsudku prvostupňového i odvolacieho súdu dovolacím súdom preto prvostupňový súd doplnil odôvodnenie rozsudku o výpovede žalobcov 2/ a 3/, a to za čas do rozhodnutia dovolacieho súdu i po rozhodnutí dovolacieho súdu. Na pojednávaní dňa 26.10.2017 právny zástupca žalobcov uviedol: S námietkou premlčania sa nestotožnil. Žaloba bola podaná včas. Poukázal na faxové podanie doručené súdu 20.7.2015, teda v rámci trojročnej premlčacej lehoty, následne v súlade so zákonom doplnené originálnou písomnou žalobou (čl. 149 spisu). Na pojednávaní dňa 26.10.2017 žalobca H. Y., nar. XX.X.XXXX uviedol: Stotožnil sa so závermi svojho právneho zástupcu. Dcéru mu už nikto nevráti. Vzťah bol veľmi dobrý. Chodili na dovolenky. Chodila k nemu do T.. Bol rozvedený. S dcérou sa stretával. Rozvedený je asi 7 rokov (pred dopravnou nehodou). Dcéra ho navštevovala takmer každý víkend. Boli naučení jeden na druhého. Smrť ho strašne zasiahla. Nedá sa to vysvetliť, keď otec prežije dcéru. S exmanželkou mala veľmi dobrý vzťah. Robili v jednom závode. Mali vedľa seba skrinky. Aj keď sa pohádali kvôli priateľovi, chodil ju s dcérou navštevovať. Aj si išli niekde sadnúť, aj jej finančne pomáhal. Rozviedli sa kvôli tomu, že opatrovala svoju matku a nemohli v takom živote pokračovať. Dohodli sa, že sa rozvedú. Dcéra ťažko znášala rozvod. Vysvetlili jej, že sa na rozvode dohodli, že kedykoľvek môže k otcovi chodiť. Dcéra nevinila ani jedného z rodičov z rozvodu. Návštevy boli celovíkendové. Od rozvodu chodievala každý týždeň. Niekedy sa s priateľom zastavili aj v priebehu týždňa. Žalobca bol od rozvodu manželstva zamestnaný v bani Cígef. Po úraze ho prepustili a išiel do dôchodku. Dcéra mala priateľov v T.. Stretávala sa s nimi u svojho otca pri návštevách (X. Y., L. Š., Y., L., R. L.). Chodili na diskotéky. Aj otec s nimi chodil. Niekedy aj samé. Cez víkend chodila k otcovi sama. Bez priateľa. Otec dcéru finančne podporil. Priateľ dcéry nežiadal od otca peniaze. V T. otec býval od roku 1975 na slobodárni, potom v roku 1982 dostal byt. Ku dňu pojednávania s pani H. netvorili spoločnú domácnosť 14 - 15 rokov. Po odchode exmanželky zo spoločnej domácnosti dcéra ešte asi 4 roky v spoločnej domácnosti s otcom bývala. Potom si našla priateľa a tiež opustila spoločnú domácnosť. Asi 4 - 5 rokov po odchode dcéry si našiel družku. S družkou žil aj ku dňu pojednávania. Vzťah otca s dcérou sa nezhoršil tým, že začal žiť s družkou. Dcéra z tohto dôvodu neodišla zo spoločnej domácnosti. Na pojednávaní dňa 26.10.2017 žalobca H. Y., nar. XX.X.XXXX (čl. 152) uviedol: Nie je bezdomovec, žije v F. W. F.. Otec ho odhlásil z trvalého pobytu, aby nemusel za neho platiť smeti. Pracuje v F. W. F.. Býva na adrese svojho otca K. V. XXX/XX, byt X. Býva tam celé dni, pretože robí len nočné. Vlastné bývanie doteraz nemal. Pridržiava sa všetkého, čo povedal a napísal jeho právny zástupca. V priebehu výsluchu sudkyňa privolala justičnú stráž 19151, aby zabezpečila poriadok v pojednávacej miestnosti v dôsledku emočného výbuchu žalobcu, ktorý bol v rozpore so zásadou dôstojnosti pojednávania. Došlo k slovnému napadnutiu žalovaného 1/ (na adresu žalovaného 1/ uviedol, že mu zabil sestru, je cestný pirát a teraz už nemá ani matku). Vzťah medzi ním a sestrou bol veľmi dobrý, veľmi mu chýba. Stretávali sa skoro každý deň. Brat si našiel priateľku, chodili spolu na pivo, k mame na obedy, opekali, správali sa ako súrodenci. Vychádzali dobre. Bola mladá, svedomitá, pracovitá. Išla z práce z poobednej. Nemala alkohol, sú to výmysly. Dozvedel sa o tragédii od matky, u ktorej býval a ktorá bývala u svojho priateľa. Telefonovala mu. Opravil sa, že telefonoval priateľ sestry, ktorý volal matke a matka volala synovi. Tragická udalosť naňho strašne doľahla. Nemôže spať. Bol kludas a teraz vybuchne. Nemôže sa s tým zmieriť. Nebohá N. k otcovi chodila každý víkend. V celom rozsahu sa stotožnil s tým, čo v predchádzajúcej výpovedi uviedol predchádzajúci žalobca, jeho otec do zápisnice. Ostatné uvádza navyše. U otca býval aj sestrin priateľ cez víkend a chodil tam aj brat so svojou priateľkou. Tam sa stretávali. Sestra s otcom chodila aj na dovolenky. Aj týždeň po tom, čo sa jej to stalo, mali ísť do Chorvátska. Nevie však či s otcom. Otca sa tragická udalosť veľmi dotkla. Nevie sa s tým vypořadovať, že prežil svoju dcéru. Nemalo sa to stať. Nevedela sa rozhodnúť, s kým pôjde na dovolenku, preto sa nevedel vyjadriť konkrétne. Brat zosnulej je v partnerskom vzťahu s R. Š.. Netvorí spoločnú domácnosť. Spolu sú od 20.2.2009. Žalovanému 1/ sa nevyhrážal, len poukázal, aké sú súdy nespravodlivé. Nemal to urobiť, ale mal pravdu. Reagoval emotívne, pretože žalovaný 1/ mal množstvo pokút. Uviedol, že sa mu uľaví, keď sa to skončí, na čo reagoval právny zástupca žalovaného 1/, či sa mu uľaví finančnou kompenzáciou. Žalobca konštatoval, že nech sa už skončí tento cirkus. Neposlal žalovanému 1/ číslo účtu, aby mu poslal finančné prostriedky a text „karma je zdarma“. V nočných zmenách pracuje stále. Na otázku, že keď v noci pracoval, cez deň spal, ako sa stretávali. Brat zosnulej uviedol, že niekedy pracovali v noci na jednej zmene. Boli spolu aj 12 hodín. Človek tiež nespí celý deň, keď neboli na jednej zmene, tiež sa stretávali, keď im vyšlo spoločné voľno, tak sa stretávali. S priateľkou dlhodobejšie plánujú spolu bývať, ale nemajú na to

finančné prostriedky. Plány majú od počiatku, od roku 2009. Exekúcie mal už od roku 2003. Bol mladý, narobil chyby.

9. Aké tvrdenia produkoval žalovaný 1/, aké prostriedky procesnej obrany použil: Žalovaný 1/ v podaní zo dňa 16.2.2016 čl. 40 spisu uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Žaloba je predčasná. Poukázal na znalecký posudok Ing. Š., znalca z odboru cestná doprava, z ktorého mal za to, že príčinou dopravnej nehody bolo konanie nebohej. Nebohá vytvorila vodičovi náhlu prekážku. Bola pod vplyvom alkoholu. Na hlave mala kapucňu, telefonovala. V podaní zo dňa 26.7.2016 čl. 59 spisu pri zmene právneho zastúpenia žalovaný 1/ uviedol. Žalobcovia požadujú sumy, ktoré nie je žalovaný 1/ schopný zaplatiť. Práve na taký účel bolo zriadené povinné zmluvné poistenie. Vylúčenie poistného krytia je možné iba vo výnimočných prípadoch (C-22/12, článok 34 - vo veci Hassová). Z toho vyplýva, že ak vnútroštátne právo priznáva právo na náhradu nemajetkovej ujmy pri usmrtení osoby prevádzkou motorového vozidla, tak štát musí zabezpečiť právnu úpravu o poistnom krytí tejto ujmy. Tým žalovaný 1/ mal za to, že je daná pasívna vecná legitímácia a povinnosť plniť žalovaného 2/. Pripojil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.3.2016 sp. zn. 21Co/60/2015 (čl. 60) - Hassová. V bode 31 odôvodnenia tohto rozsudku je uvedené, že z hľadiska gramatického výkladu § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení toto ustanovenie upravuje škodu na zdraví vo všetkých jej zložkách. Zákonodarca nesledoval poistné krytie len niektorej zložky škody na zdraví. Pod škodu na zdraví tak treba zaradiť všetky jej zložky tak v rovine majetkovej, ako aj v rovine nemajetkovej. Zákonodarca nevyvážil pri škode na zdraví napríklad nemajetkové bolestné, či sťaženie spoločenského uplatnenia, a preto niet pochybností, že sú kryté poistnou zmluvou. Preto nie je dôvod na odlišný názor ani pri nemajetkovej škode na zdraví s následkom smrti, ktorá dopadla na pozostalé blízke osoby. V podaní zo dňa 22.9.2017 čl. 111 spisu k pasívnej legitímácii žalovaného 2/ poukázal na rozhodnutie senátu Ústavného súdu SR III. ÚS 666/2016, z ktorého jednoznačne vyplýva povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu, ako aj povinnosť žalovanej 2/ ako poisťovne túto ujmu nahradiť na základe povinného zmluvného poistenia. Čo do výšky škody poukázal na nemožnosť žalovaného 1/ nahradiť škodu v uvedenej výške a na zníženie kvality života žalovaného 1/ po dopravnej nehode. Poukázal na skutočnosť, že rodinní príslušníci nežili v spoločnej domácnosti. Žalobkyňa 1/ bývala v F. W. F., žalovaný 2/ v T.. Nebohá sa s rodičmi nestretávala. Žalovaný 1/ nemá zdroj príjmov, ktorým by pokryl takýto nárok a nemá ani väčší hnuiteľný, nehnuteľný majetok. Dopravná nehoda zmenila jeho život, dovtedy viedol riadny život. Odvtedy má finančné, osobné problémy. Nevedel sa sústrediť na prácu, na život, rozviedol sa, vznikli mu dlhy. Nevedel sa s tým psychicky vyrovnáť. Má dve vyživovacie povinnosti na maloletého syna vo veku 7 rokov a to z prvého partnerského vzťahu a 1-ročného syna z terajšieho partnerského vzťahu. Vzniesol námietku premlčania. Žalobcovia sa o dopravnej nehode dozvedeli 20.7.2012, žaloba bola podaná 21.7.2015, teda po 3-ročnej všeobecnej premlčacej lehote. Pripojil uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 666/2016 z 11.10.2016 (čl. 113). Záver Ústavného súdu SR je vyjadrený v bode 6 odôvodnenia (čl. 120). Ústavný súd konštatoval, že právne názory, ktoré viedli krajský súd k potvrdeniu prvostupňového rozsudku okresného súdu v časti o zahrnutí nemajetkovej ujmy, podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti pod pojem škoda podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení nie sú arbitrárne a nevykazujú známky ústavnej neakceptovateľnosti. Čo do spoluzavinenia nebohej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne v trestnej veci, ktorý sa so spoluzavinením chodkyne vypořiadal. V dôsledku toho došlo k zmene rozhodnutia Okresného súdu Trenčín. Krajský súd v Trenčíne konštatoval spoluzavinenie chodkyne. Mala požitý alkohol, v čase prechádzania cez cestu používala mobilný telefón, čo bolo preukázané výpisom z hovorov, svedeckou výpoveďou, v dôsledku čoho mala hlavu sklonenú nabok, mala dáždňik, ktorý jej znemožňoval dostatočný výhľad na vozovku. Nemala na očiach dioptrické okuliare, ktoré používala do diaľky. Nedokázala korektne vyhodnotiť vzdialenosť prichádzajúceho motorového vozidla. Nesprávne prechádzala cez priechod pre chodcov. Aj keď by žalovaný 1/ dodržal predpísanú rýchlosť 50 km/hod, kolízna situácia by vznikla. Porušila § 53 ods. 2, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Žalovaný 1/ už bol v rámci trestného konania potrestaný a z toho dôvodu je k tomu potrebné prihliadať pri určení výšky nemajetkovej ujmy.

10. Čo tvrdila žalovaná 2/, aké prostriedky procesnej obrany použila: V podaní zo dňa 16.10.2015 čl. 20 spisu žiadala žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Na strane žalovanej 2/ neexistuje pasívna legitímácia. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/168/2009 zo dňa 20.4.2009. Po zmene právneho zastúpenia v podaní zo dňa 26.1.2017 čl. 74 spisu žalovaná 2/ vzniesla námietku premlčania. Žalobu žiadala zamietnuť. K nehode došlo už 20.7.2012, žaloba bola podaná 21.7.2015, teda po uplynutí doby 3 rokov a jedného dňa po škodovej udalosti. V tomto smere poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/265/2009 zo dňa 17.2.2011, podľa ktorého: „Ak obsahom

nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je požiadavka na zaplatenie peňažnej sumy, potom princíp právnej istoty vylučuje, aby plynutiu času neboli priznané žiadne právne účinky. Počiatok plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby náhrady za nemajetkovú ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv.“ Najmä však v tomto podaní žalovaná 2/ uviedla, že ak sa súd stotožní s argumentáciou žalobcov, že nemajetková ujma je krytá poistením, podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, teda že nemajetková ujma je škoda, v takom prípade žalovaná 2/ žiadala, aby súd vychádzal z ustanovení § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú premlčaciu lehotu v prípadoch náhrady škody. Žalobcovia neuplatnili nárok na náhradu škody v subjektívnej premlčacej lehote 2 rokov odo dňa, keď sa dozvedeli o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neuplatnili ju ani v 3-ročnej objektívnej lehote podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázala aj na uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.2.2011 sp. zn. 5Cdo/265/2009 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.9.2008 sp. zn. 5Cdo/278/2007, podľa ktorých, aj podľa ustálenej súdnej praxe, má súd v prvom rade skúmať vznesenú námietku premlčania. V podaní zo dňa 4.10.2017 čl. 124 spisu tieto tvrdenia žalovaná 2/ zopakovala. K okolnosti, kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá, poukázala na rozhodnutie R 16/2014. Žalobcovia ešte pred úmrtím poškodenej vedeli, kto bol vodičom poisteného vozidla, mali vedomosť o škode i o tom, kto za ňu zodpovedá. Žaloba tak bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty. Výška priznanej náhrady je neprimerane vysoká. V tomto podaní na čl. 126 spisu poukázala na spoluzavinenie nebohej a v tejto súvislosti žiadala pripojiť spis 1T/70/2013. Pripojený trestný spis je dôkaz a nie je povinnosťou súdu z pripojeného dôkazu zostavovať tvrdenia, dôkazy v záujme žalovanej 2/ na preukázanie spoluzavinenia nebohej (§ 132 ods. 2 CSP). Bolo povinnosťou žalovanej 2/ uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia, dôkazy (§ 150, 151 CSP, § 185 ods. 2 CSP). Právoplatný rozsudok v trestnom konaní konštatoval porušenie povinností žalovaného 1/ vo vzťahu k cestnej premávke. Za toto porušenie mu bol uložený trest. Pre určenie miery zavinenia vo vzťahu k náhrade škody je potrebné skúmať a zaoberať sa otázkou porušenia povinností, miery zavinenia samostatne v tomto konaní. Žalobca nepreukázal doručenie faxovej žaloby.

11. Súd vykonal nasledovné dôkazy a zistil z vykonaných dôkazov nasledovný skutkový stav:

a) Rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/70/2013-461 zo dňa 21.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/57/2016-492 zo dňa 2.3.2017: Z tohto spisu a rozsudku, ktorý bol po celý čas pripojený a mohli sa s ním oboznámiť aj strany konania, právni zástupcovia, navrhovať dôkazy, súd mal preukázané, že podľa § 193 CSP sú týmto právoplatným rozsudkom viazaní v tej časti, že žalovaný 1/ spáchal trestný čin. Tento rozsudok tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci res iudicata. Žalovaný 1/ bol uznaný za vinného zo skutku, ktorý je v rozsudku uvedený, teda za dopravnú nehodu zo dňa 20.7.2012. Súd bol viazaný skutkovým stavom uvedeným vo výrokovej časti o vine. Bol viazaný formou, závermi právoplatného rozsudku o tom, že žalovaný 1/ spáchal prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Bol viazaný tým, že prečin spáchal nedbanlivostným konaním, a to závažnejším spôsobom konania porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Bol viazaný tým, že poškodení boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie a bol viazaný tým, že v skúšobnej lehote 5 rokov od právoplatnosti rozsudku bol povinný žalovaný 1/ nahraďiť škodu žalobcom. Bol viazaný rozsudkom v tom smere, že žalovanému 1/ bol uložený zákaz viesť motorové vozidlo. Tým mal súd v nadväznosti na rozhodnutie NS SR R 35/93 a § 193, § 194 CSP preukázané, že bol spáchaný trestný čin žalovaným 1/, bol viazaný právnou kvalifikáciou skutku aj formou zavinenia, ktorú predpokladá Trestný zákon. V tomto smere žalobcovia uniesli dôkazné bremeno v rozsahu viazanosti prvostupňového súdu právoplatným rozsudkom v trestnej veci. V ostatnom podľa § 194 ods. 1 CSP súd podmienky nároku na náhradu škody má právo a povinnosť posúdiť sám. Nie je viazaný trestným rozsudkom. V tomto smere boli povinní uniesť dôkazné bremeno žalobcovia i žalovaní. Tým, že mal preukázané zavinenie žalovaného 1/ v rozsahu trestného zákona, mal preukázané, že prečin spáchal nedbanlivostným konaním, a to závažnejším spôsobom porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Tým mal súd zároveň vylúčenú exkulpáciu žalovaného 1/ (nemohol tvrdiť, že nemohol zabrániť vzniku škody ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať).

b) Výsluch žalovaného 1/: Na pojednávaní dňa 26.10.2017 právny zástupca žalovaného 1/ uviedol: „V tomto štádiu konania nežiadame výsluch žalovaného 1/.“ (strana 17 zápisnice čl. 155). Dňa 2.6.2020

na čl. 306 spisu výsluch žalovaného 1/ navrhol žalovaný 2/ za účelom preukázania jeho majetkových pomerov, dopadu nehody do jeho osobnej sféry a následky na osobnosti žalovaného 1/. Na pojednávanie dňa 17.9.2020 sa žalovaný 1/ nedostavil napriek tomu, že bol predvolaný riadne a včas. Zápisnica o pojednávaní na čl. 327 spisu. Neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca žalovaného 1/ na výzvu súdu dňa 2.12.2020 (čl. 376 spisu). Nie je pravdivé tvrdenie právneho zástupcu žalovaného 1/ „keďže súd trvá na jeho výsluchu,“ v tomto podaní zo dňa 2.12.2020 (čl. 376 spisu). Je zrejmé, že výsluch žalovaného 1/ navrhol právny zástupca žalovaného 2/, preto takéto tvrdenie nie je pravdivé a v súlade so skutočným priebehom konania a dokazovania. Rovnako tvrdenie, že žalovaný 1/ bol taktiež vypočutý je nepravdivé a nie je v zhode so skutočným priebehom konania, dokazovania. Na pojednávaní dňa 26.10.2017 bol žalovaný 1/ osobne prítomný, ale nebol vypočutý, pretože právny zástupca nežiadal jeho výsluch (čl. 155 - zápisnica). Na ďalšom pojednávaní vôbec nebol prítomný, a preto nemohol byť vypočutý.

c) Súd na čl. 407 doručil výzvu zo dňa 4.3.2021 všetkým advokátom, ktorou ich vyzval, či súhlasia s tým, aby súd konal a rozhodol v neprítomnosti všetkých strán konania, v neprítomnosti všetkých zástupcov vzhľadom k núdzovému stavu vyhlásenému v súvislosti s COVID-19. Právny zástupca žalovaného 1/ dňa 5.3.2021 na čl. 408 spisu uviedol, že súhlasí s tým, aby súd konal a rozhodol v neprítomnosti všetkých strán konania a všetkých právnych zástupcov. Rovnako právny zástupca žalovaného 2/ dňa 11.3.2021 na čl. 411 spisu a rovnako aj právny zástupca žalobcov, preto súd konal a rozhodol v neprítomnosti, nevykonával žiadne dôkazy. Všetky dôkazy boli vykonané na poslednom pojednávaní, kde bol vyslovený aj predbežný právny názor, sporné, nesporné body. Posledné pojednávanie dňa 17.9.2020 (čl. 327 spisu) bolo odročené len z jediného dôvodu, a to z dôvodu, že právny zástupca žalovaného 1/ trval na výsluchu svedkýň, na výsluchu ktorých už pôvodný navrhovateľ tohto dôkazu - právny zástupca žalobcov netrval. Právny zástupca žalovaného 1/ uviedol na tomto pojednávaní, že zloží preddavok na trovy dôkazov, v opačnom prípade by súd bol rozhodol na uvedenom pojednávaní. Keď však súd po odročení pojednávania uznesením č. k. 4C/207/2015-345 zo dňa 22.10.2020 uložil povinnosť zložiť preddavok 100 € pod sankciou nevykonania dôkazu v prípade nezloženia preddavku (§ 253 ods. 1 CSP, § 253 ods. 3 CSP), právny zástupca žalovaného 1/ preddavok nezložil. Z tohto dôvodu súd výsluch svedkýň X. Y. a R. Š. nevykonal (v podrobnostiach súd poukazuje na uvedené uznesenie, ako aj čl. 348 odvolanie, čl. 354, kde právny zástupca žalovaného tvrdí, že zo strany žalovaného 2/ takýto návrh nikdy nebol vznesený, pričom zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.9.2020 na strane 10 vyplýva, že právny zástupca žalovaného 2/ navrhoval výsluch svedkyne T. E., v ostatnom pokiaľ ide o nevykonanie výsluchu svedkyne X. Y., ktorá bola omylom zaprotokolovaná ako svedkyňa E. T. a svedkyne R. Š. súd poukazuje na uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 4C/207/2015-383 zo dňa 11.12.2020, kde je podrobne uvedený postup procesný zo strany súdu, zo strany právneho zástupcu žalobcov, žalovaného 1/, žalovaného 2/, ktorý v konečnom dôsledku skončil nezložením preddavkov a nevykonaním dôkazov, súd na dôvody tohto rozhodnutia poukazuje a znovu ich neopakuje). Dôkazy neboli vykonané z dôvodov tam uvedených.

d) Bola prečítaná výpoveď svedkyne E. T. na čl. 143 a 157 spisu: Z výpovede vyplýva, že nebohú N. poznala z práce. Z jej rozprávania vie, že mala veľmi rada rodičov i brata. Hovorila o nich s láskou. So svojou matkou sa stretávala v súkromí aj v práci. Počas prestávky v práci sedávali vonku a N. sa k svojej matke túlila. Bol to krásny pohľad takto ich spolu vidieť. Navštevovala matku aj v jej byte, kde viedli dlhé rozhovory. Býval tam aj jej brat Y.. S Y. si občas zašli na pivo. O otcovi sa tiež vyjadrovala pekne. Chodila k nemu s priateľom na návštevu do T.. Zbožňovala jeho kuchyňu, prechádzky s ním a dovolenky. To všetko vie z N. rozprávania. Svedkyňa spoznala jej matku, keď N. zomrela. Nastúpila k nim na zmenu. Celá rodina tragédie prežívala veľmi ťažko. Matka často plakala. Navštevovala lekárov a musela vyhľadať aj odbornú pomoc. S bývalým manželom sa navštevovali, navzájom sa podporovali. Celá rodina často chodila na cintorín. Svedkyňa jej často hovorila, aby sa s tým už zmierila, že život ide ďalej, ale jej srdce bolo natoľko ubolené, že to nezvládla a zomrela. Svoju výpoveď potvrdila vlastnoručným podpisom. V nadväznosti na § 196 ods. 3 CSP výpoveď svedka môže byť výnimočne aj písomná, preto súd z nej vychádzal, zvlášť keď právny zástupca žalovaného 1/ a žalovaného 2/, ktorí trvali na osobnom výsluchu svedkyne, spôsobili odročenie pojednávania, priťah v konaní a v konečnom dôsledku nerealizáciu výsluchu svedkyne tým, že nezložili preddavok na vykonanie tohto dôkazu (§ 253 ods. 3 CSP).

e) Vykonanie dôkazu výsluchom svedkyne J. E., rod. Y. na pojednávaní dňa 17.9.2020 (čl. 332 rub spisu): Od roku 2002 má svedkyňa priateľský vzťah k celej rodine žalobcov, preto je jej známe z akého dôvodu ide na pojednávanie. Mŕtvu dcéru tiež poznala. Veľmi dobre vychádzali aj s jej bratom. Boli ako jej deti. Zaskočilo ich to. Nechceli tomu veriť, utekali. N. mala veľmi dobrý vzťah s otcom, s bratom. Boli na seba naviazaní. Dvakrát v mesiaci prišli k nim na návštevu. Boli buď doma alebo niekde išli. Nedá sa to opísať, aký bol dopad tragédie na obidvoch žalobcov, otca a syna. Stále dookola opakoval to isté - kde je, čo je. Nebola svedkom toho, že by sa žalovaný 1/ a 2/ žalobcom ospravedlnili. S

pánom H. - žalobcom tvorí pár od roku 2004. Poznali sa od roku 2002. Myslí si, že sa rozviedli v roku 2010. V spoločnej domácnosti žijú od roku 2005. Keď s ním začala bývať, bývalá manželka bývala v F. W. F.. Keď sa spoznali so žalobcom, ona už v byte nebola. Nevie sa vyjadriť k tomu, kedy odišla. Dcéra tam v tom čase už nebyvala v spoločnej domácnosti so žalobcom. Dnes by mala N. 38 rokov, uviedla v deň pojednávania. Keď sa tam nastahovala, otec tam nežil so synom. Syn žil v F. W. F.. Rovnako N.. N. bývala u starej matky. Otca navštevovala s priateľom dvakrát do mesiaca. Svedkyňa bola každý víkend doma. Počas výsluchu svedkyne právny zástupca žalovaného 1/ žiadal od svedkyne, aby odstránila rozpor medzi tvrdením žalobcu na pojednávaní dňa 26.10.2017, kde žalobca uviedol niečo iné ako svedkyňa. Sudkyňa túto otázku nepripustila, pretože svedkyňa môže odstraňovať rozpor vo svojich vlastných výpovediach. Nemá žiadnu povinnosť odstraňovať rozpor vo výpovedi niekoho iného a sudkyňa nemá právo ani povinnosť takúto otázku na odstránenie neexistujúceho rozporu vo výpovedi svedkyne uložiť. Pokiaľ videl právny zástupca žalovaného 1/ rozpor vo výpovedi žalobcu, mal k odstráneniu rozporu vyzvať toho, kto vytvoril rozpor vo svojich výpovediach a nie tretiu osobu, prípadne vzniesť procesný návrh na vykonanie dôkazu nariadením konfrontácie svedkyne so žalobcom. N. mala priateľa asi od 20 rokov veku. Odvtedy ju poznala. Keď mala N. 20 rokov, to je 10 rokov dozadu a nie 20 rokov dozadu, ako tvrdí právny zástupca žalovaného 1/. Nevedela uviesť, čo bolo príčinou rozvratu medzi žalobcom a jeho bývalou ženou. Keď ho spoznala bol už sám. Súd nepripustil otázku zo strany právneho zástupcu žalovaného 1/, aby svedkyňa odpovedala na otázku, z akého dôvodu sa žalobca rozvádza so svojou manželkou. Pokiaľ bezprostredne svojimi zmyslami nevnímala tieto príčiny, nejde o svedeckú výpoveď. S manželkou žalobcu sa aj navštevovali, ich vzťah bol dobrý. Bývalá manželka mala dobrý vzťah s dcérou, spolu pracovali. Svedkyňa upratovala na Základnej škole v Prievidzi. Žalobca mal trojizbový byt.

f) Na pojednávaní dňa 17.9.2020 (čl. 336 spisu) svedkyňa T. E., rod. V. uviedla: S pani H. mala pracovný vzťah. Pána H. videla prvýkrát na pohrebe. Vzťah s kolegyňou H. bol pozitívny. Pracovný vzťah mala s matkou aj s dcérou a na obidve sa vzťahuje rovnaké vyjadrenie. O nehode sa dozvedela až na druhý deň. Boli na dovolenke. Bolo jej oznámené, že N. zahynula. To je všetko, čo sa dozvedela o smrti. Dozvedela sa to v práci. Vzťah s otcom mala N. pekný, pozitívny. Spomínala ho v práci, že tam chodila, že ju brával na dovolenky, strašne vychvaľovala ako varí. Vzťah s bratom bol pozitívnym, mali sa radi ako súrodenci. Nevie presne, ale myslí si, že sa stretávali každý druhý týždeň. Túto informáciu má však len sprostredkovane. Nevnímala to ako svedkyňa. Vnímala to práve od N.. Jej smrť mala na matku katastrofálny dopad. Do svojej smrti sa matka z toho nemohla spamätať. Rovnaký dopad to malo na otca i brata. S N. pracovala 4 roky, s jej matkou J. 3 roky. S N. nepracovala na rovnakej pracovnej pozícii, s mamou začala pracovať, až keď N. zomrela na rovnakej pracovnej pozícii. Boli vedení ako montážni pracovníci, ale bolo tam viac stredísk. N. pracovala v stredisku, ktoré malo skratku MFL, čiže svetlá pre nemeckú firmu a ony pracovali v stredisku EFL pre Slovinsko. Svedkyňa väčšinou pracovala na EFL, ale mali vysunuté pracovisko a keď bolo treba výrobok vyrábať, išla tam, kde pracovala N. na MFL. Mimo prácu s ňou netrávila čas. Pracovali na 3 zmeny - ranná, nočná, poobedná. Mali 8-hodinovú pracovnú zmenu. V deň dopravnej nehody mala dovolenku. Nie vždy mali rovnakú zmenu. Počas pracovnej zmeny nemohli odísť od pásu a komunikovať s pracovníkmi inej zmeny. S N. komunikovala, keď bola vysunutá na ich pracovisko, tak, ako to už uviedla, keď robili proti sebe. Proti sebe robili vo vzdialenosti 1,5 - 2 m. Nebolo to tiché pracovisko, ale ani tam nehučalo. Vedela, že s otcom chodila N. do zahraničia. Nevedela to konkretizovať. Aj v ten rok, keď sa stala nehoda, mala ísť do zahraničia. Nevie kde. Nevie aké jedlo mala najradšej. Okuliare nosila. Netuší či na ďaleko, či na blízko. Chodila s T.. Priezvisko nevie. Nevie ako dlho trval vzťah. Navštevovala jej matku, pani H. staršiu.

g) Tvrdenie právneho zástupcu žalovaného 1/ o tom, že žalovaný 1/ stratil prácu, dopravná nehoda mala na neho negatívny vplyv: Na čl. 397 spisu je výpis zo živnostenského registra, aktualizovaný 21.1.2021. Je zrejmé, že k tomuto dňu žalovaný 1/ naďalej podniká, nestratil zamestnanie ako tvrdí. Podniká pod obchodným menom U. N. - L., IČO: XX XXX XXX, miesto podnikania: XXX XX L. XXX a podniká od roku 2006. Ku dňu rozhodnutia nepredložil daňové priznania, súpis majetku, aktív, pasív na túto živnosť, ktoré ako objektívne dôkazy by preukazovali, resp. mohli preukázať ekonomickú situáciu žalovaného 1/. Súd mal za to, že zlá majetková situácia žalovaného 1/ sa nepreukazuje výsluchom, ale účtovnými dokladmi, daňovým priznaním a podobne, ktoré súdu neboli predložené, preto v tomto bode žalovaný 1/ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Naviac súd podotýka, že pokiaľ by sa mu tak nedarilo v podnikaní, ako tvrdil jeho právny zástupca, potom by nepodnikal od roku 2006 do roku 2021, ale bol by podnikateľská činnosť ukončil. Súd týmto tvrdeniam neuveril, nemal ich preukázané. Nemal preukázané, že by v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou bolo došlo k zníženiu economickej situácie na strane žalovaného 1/, resp. k strate zamestnania.

h) Zo živnostenského registra je zrejmé, že sídlo podnikania je L. XXX, z LV č. XXXX na rodinný dom č. XXX v L. (čl. 401) vyplýva, že vlastníkom je N. E., rod. M. a z lustrácie v registri obyvateľov (čl. 398) vyplýva, že ide o matku žalovaného 1/. Z uvedeného LV vyplýva, že na túto nehnuteľnosť, kde má žalovaný 1/ sídlo podnikania, je záložná zmluva U. z 9.12.2014 v prospech T. Č., pričom z tohto LV vyplýva, že celý majetok T. Č., vrátane rodinného domu č. XXX zabezpečeného záložnou zmluvou, bol zaistený na základe uznesenia Krajskej prokuratúry v Žiline P 176/2018 zo dňa 11.5.2018. Tým mal súd preukázané, že nešlo o majetok žalovaného 1/ a nejde o súvislosť s dopravnou nehodou.

i) Z lustrácie obyvateľov (čl. 398 a nasl. spisu) vyplýva, že U. N. má rodičov E. N. a E. N., rod. M. a deti U. N., H. N., U. N.. Pritom syn U. N., nar. X.X.XXXX je dieťaťom U. N., žalovaného 1/ a K. N., rod. L. a deti H. N. a U. N. sú deti rodičov E. S. a žalovaného 1/ U. N..

k) Žalovaný 1/ tvrdil, že v dôsledku dopravnej nehody sa dostal do dlžôb, čo taktiež v konaní nepreukázal. Ide o nepravdivé, účelové tvrdenie. K dopravnej nehode došlo dňa 20.7.2012. Po celý čas, napriek predbežnému právnomu názoru súdu, nepreukázal žalovaný 1/ príčinnú súvislosť medzi tvrdeným zadĺžením a dopravnou nehodou, teda ekonomickým dopadom na žalovaného 1/. Porovnaním dátumov súd dospel k záveru, že žalovaný 1/ sa zadlžoval už pred dopravnou nehodou, čo vyplýva z lustrácie exekučných vecí (čl. 389 a nasl. spisu) a z pripojených exekučných spisov, ktoré boli k spisu pripojené od počiatku a mohli sa s nimi strany konania i advokáti oboznámiť (napr. 4Er/332/2007 - exekučný titul, pokuta 1 000 Sk, 17.11.2006, nepripútanie bezpečnostnými pásmi, 7Er/195/2013 - exekučný titul notárska zápisnica N485/2013 zo dňa 14.6.2013, pôžička žalovaného 1/ od T. J. vo výške 23 850 €, 7Er/23/2014 - exekučný titul výkaz nedoplatkov v Sociálnej poisťovni zo dňa 2.10.2013, splatné v roku 2013, za neodvedenie preddavkov, 2Er/374/2014 - exekučný titul rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 5.9.2013, 2Er/598/2015 - exekučný titul zo Sociálnej poisťovne zo dňa 9.10.2014, 4Er/748/2015 - exekučný titul zo Sociálnej poisťovne zo dňa 4.12.2014, 9Er/117/2017 - exekučný titul výkaz nedoplatkov Dôvery zdravotnej poisťovne zo dňa 19.10.2016, 9Er/273/2017 - exekučný titul Orange Slovensko, a. s., nezaplatené platby, 16Er/321/2017 - exekučný titul Dôvery zdravotnej poisťovne, výkaz nedoplatkov zo dňa 5.2.2017, 11Er/625/2013 - výkaz nedoplatkov zo 7.12.2011, 16Er/183/2014 - exekučný titul Sociálnej poisťovne zo dňa 11.7.2013, 16Er/984/2011 - exekučný titul výkaz nedoplatkov Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 8.6.2011).

l) Pokiaľ žalovaný 1/ a jeho právny zástupca tvrdili, že v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou dňa 20.7.2012 došlo k rozvodu manželstva, ani v tomto smere žalovaný netvrdil pravdu, neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Tvrdenie v podaní zo dňa 22.9.2017 (čl. 112 spisu): „Ja som sa nevedel sústrediť na prácu, nevedel som sa sústrediť na rodinný život, kvôli tomuto som sa aj rozviedol.“ Ide o podanie právneho zástupcu žalovaného 1/ JUDr. Petra Strapáča, AK Čadca. Rovnako zápisnica o pojednávaní zo dňa 17.9.2020, strana 3 na čl. 328 spisu. Z pripojeného spisu 4P/33/2014 vyplýva, že návrh na rozvod bol podaný 3.6.2014 a manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 20.11.2014. Vo veci náhrady škody z dopravnej nehody 4C/207/2015 žalovaného 1/ U. N. zastupuje JUDr. Strapáč, v rozvodovom konaní manželku U. N. K. N. zastupovala AK JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, kde v návrhu manželky - navrhovateľky sú uvedené opačné tvrdenia, než uvádza právny zástupca žalovaného 1/ v tomto konaní. Právny zástupca v návrhu na rozvod manželstva v mene navrhovateľky proti U. N.V. uvádza, že hádky a nedorozumenia vznikali z podnikateľskej činnosti U.C. N., ktorý túto nezvládal, napožičiaval si veľké množstvo peňazí, ktoré nezvládali splácať. Navrhovateľka zistila, že má mimomanželský pomer v Bratislave, odsťahovala sa k rodičom do Oščadnice aj s dieťaťom. Zo zápisnice o pojednávaní v tejto veci zo dňa 14.10.2014 vyplýva, že už pred uzavretím manželstva si všimla, že požičiava peniaze, zadlžuje sa. Okrem zadlžovania rodiny príčinou rozvratu podľa navrhovateľky bol aj mimomanželský vzťah U. N., intímne spolu nežili od Vianoc 2013. U.Í. N. k príčinám rozvratu sa nechcel vyjadriť. Uviedol, že sa neodšťahovala v príčinnej súvislosti s neverou, ale v príčinnej súvislosti s jeho dlhmi. Do domácnosti chodili exekútori. V čase pojednávania však už mal intímny vzťah (14.10.2014). Súd teda nemal preukázané, že k rozvodu manželstva došlo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a že k zadĺženiu U. N. - žalovaného 1/ došlo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

m) Rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/70/2013-461 zo dňa 21.4.2016, strana 10 a nasl. odôvodňuje prvostupňový súd rozsudok aj tým, že k dopravnej nehode 20.7.2012 došlo v príčinnej súvislosti s tým, že U. N. neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, pričom sudca poukázal aj na tú skutočnosť, že od evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že od 15.10.2011 do 15.10.2013 sa dopustil 9 priestupkov, z toho 6 na úseku dopravy. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že od roku 2010 sa dopustil 11 priestupkov na úseku cestnej dopravy. V 8 prípadoch išlo o prekročenie rýchlosti a v 7 prípadoch boli predpisy porušené závažným spôsobom. Na strane 13 tohto rozsudku súd konštatuje, že U. N. obžalovaný napriek ľútosti nad následkom svoju vinu popieral a

taktiež vzhľadom na početné priestupky mu nesvedčí priznanie poľahčujúcej okolnosti vo forme vedenia riadneho života. Priestupky sa najčastejšie týkali prekročenia maximálnej povolenej rýchlosti a to aj závažným spôsobom, teda nešlo o jednorazové vybočenie ako uvádza prvostupňový súd. Aj z rozsudku odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/57/2016-492 zo dňa 2.3.2017 vyplýva, že príčinou vzniku dopravnej nehody bola rýchlosť vozidla vedeného obžalovaným 74 - 85 km/hod v mieste, kde mala byť rýchlosť maximálne 50 km/hod., pričom z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že bol od roku 2004 23-krát postihnutý za porušenie pravidiel cestnej premávky, z toho 10-krát za rýchlosť jazdy. V príčinnej súvislosti s tým mu bol uložený aj trest zákazu viesť motorové vozidlá po dobu 6 rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 2.3.2017, teda zákaz platí do 2.3.2023. Na dopyt súdu Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Čadci dňa 10.12.2020 (čl. 380 spisu) uviedlo, že po dátume 20.7.2012, teda po danej dopravnej nehode, opakovane žalovaný 1/ porušil dopravné predpisy a bol sankcionovaný 30.10.2019 za rýchlosť 10 €, 13.8.2020 za neuposlušnosť pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia 20 €. Súd nie je zrejme, či už žalovaný 1/ má povolené riadiť motorové vozidlo, keď bol znova priestupkovo stíhaný za volantom, ale rozhodne z takého konania nevyplýva žiadna ľútosť, pokora vo vzťahu k žalobcom a vo vzťahu k dôsledku, ktorý spôsobil svojím konaním, k úmrtiu ich príbuznej, vo vzťahu k porušeniu dopravných predpisov.

n) Listinné dôkazy doručené do súdneho spisu s podaním zo dňa 14.12.2020 (čl. 386 spisu) od žalovaného 1/, v ktorých uviedol, že od dopravnej nehody do 7/2013 bol práceneschopný (dôkaz Sociálnej poisťovne na čl. 388 spisu) a liečil sa na psychiatrickej ambulancii (lekárska správa zo 4.4.2013, psychiatrická ambulancia, čl. 387 spisu). Z lekárskej správy zo dňa 25.7.2012 (čl. 391 spisu) vyplýva (správa tvorila aj súčasť trestného spisu), že žalovaný 1/ čelí psychotraumatizujúcej udalosti - usmrtenie inej osoby, v noci sa budí, bojí sa zaspáť, nevie sa sústrediť na prácu, je sociálne stiahnutý, strata záujmu o okolie, depresívne nálady, pocity viny. Z čl. 387, z lekárskej správy zo dňa 4.4.2013 vyplýva, že už mu je lepšie, nálada je lepšia, je nervózny, nesústredený, depresívny. Dôkazy o pokračovaní tejto liečby neboli predložené. Súd vychádzal zo záveru, že svoje depresívne stavy žalovaný 1/ prekonal a v liečbe nepokračoval. Opak nepreukázal.

o) Sudkyňa na pojednávaní procesne poučila žalobcu, aby sa správal v súlade s dôstojnosťou pojednávania. V opačnom prípade mu uloží poriadkovú pokutu, pričom privolala justičnú stráž. Bol však poučený právny zástupca žalovaného 1/, že pokiaľ jeho tvrdenia sú v tej rovine, že ho žalobca vydieral tým, že mu zaslal fax na čl. 162 spisu, kde uviedol, že žalovaný 1/ žalobcovi zabil sestru i matku, preto musí spravodlivosť zobrať do vlastných rúk, na čl. 163 spisu „karma je zdarma“ s pomníkom zosnulej N. H. a s uvedením čísla účtu, na ktoré zrejme očakával platbu. Súd má za to, že vydieranie a jeho vyšetrovania majú právomoc realizovať orgány činné v trestnom konaní, a nie sudkyňa v občianskoprávnom konaní. Preto žalovaný 1/, ktorý je právne zastúpený, má a mal možnosť podať trestné oznámenie. Sudkyňa nemá právomoc rozhodovať veci patriace do právomoci orgánov činných v trestnom konaní. Nemohla preto konštatovať, či autorom je žalobca alebo niekto iný a či išlo o vydieranie alebo nešlo o vydieranie. Sudkyňa nenadobudla dôvodné podozrenie, že žalobca sa dopustil trestnej činnosti, preto sudkyňa nepodá trestné oznámenie.

p) Z pripojeného trestného a vyšetrovacieho spisu vyplýva, že Okresné riaditeľstvo PZ v Bánovciach nad Bebravou uznesením ČVS: ORP-41/DI-BN-2012 LŠ zo dňa 20.7.2012 začalo trestné stíhanie pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1n Trestného zákona za dopravnú nehodu zo dňa 20.7.2012 spôsobenú vodičom U. N. -žalovaným 1/. Uznesenie prebral Y. H. 26.7.2012, U. N. 26.7.2012. Uznesenie zo dňa 22.1.2013 o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-12/OVK-BN-2013 proti U. N. za túto dopravnú nehodu prevzal U. N. 25.1.2013, Y. H. 17.5.2013, Y. H. prevzala osobne. V zápisnici o výsluchu svedka Y. H., nar. XX.X.XXXX dňa 17.5.2013 do zápisnice na čl. 46 spisu uviedol, že ako poškodený sa pripája k trestnému konaniu a žiada nahradiť škodu za usmrtenie svojej dcéry, výšku upresní neskôr. Z pripojeného trestného spisu 1T/70/2013 mal súd zistené, že obžaloba bola podaná 12.11.2013. Trestný rozkaz proti U. N. bol vydaný 13.12.2013, proti ktorému 20.12.2013 podal odpor. Na čl. 238 spisu uplatnila Y. H. náhradu škody nemajetkovej ujmy vo výške 33 000 €, rovnako na pojednávaní do zápisnice dňa 16.10.2014. Y. H. na pojednávaní dňa 16.10.2014 uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 50 000 €. Žaloba o náhradu škody, morálnu ujmu zo strany žalobcov pod sp. zn. 4C/207/2015 bola podaná dňa 20.7.2015 o 14.00 hod ako vyplýva z prezenčnej pečiatky na čl. 1 spisu. Okresný súd v Bánovciach nad Bebravou rozsudkom č. k. 1T/70/2013-461 zo dňa 21.4.2016 rozhodol tak, že obžalovaný U. N. je vinný. Výrok o vine znie: (skutok): „obžalovaný U. N., nar. X.X.XXXX v Č., trvale bytom L. Č.. XXX je vinný, že dňa 20.7.2012 v čase asi o 22.06 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. BMW 330, EČ: Z. XXX F. v smere jazdy od T. do M., pričom v F. W. F. pred križovatkou ciest I/50 a III/05038 nespozoroval na priechode pre chodcov, ktorý je riadne vyznačený, chodkyňu N. H., ktorá prechádzala z jeho pohľadu cez priechod pre chodcov z ľavej strany cesty na pravú stranu cesty, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojich schopnostiam

a vlastnostiam motorového vozidla, ako ani maximálnej povolenej rýchlosti v danom úseku, nesledoval situáciu na ceste a vo svojom jazdnom pruhu ľavou prednou časťou motorového vozidla narazil do kráčajúcej poškodenej N. H., ktorá pri zrážke preletela cez vozidlo a spadla na vozovku, pričom utrpela zranenia a to: zlyhanie centrálnych mozgových funkcií v dôsledku zmliaždenia mozgového kmeňa a krvácania do mozgového kmeňa pri trhlinách krčných väzov, zlomeninu klenby a spodiny lebečnej, týmito zraneniami na mieste podľahla, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), písm. e), § 16 ods. 1, ods. 4, § 137 ods. 2 písm. c), písm. d), písm. s) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, pričom alkohol u obvineného zistený nebol, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona.“ Ďalej súd vo výroku rozsudku konštatuje, že spôsobil inému z nedbanlivosti smrť, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím sa dopustil prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne so zákazom viesť motorové vozidlá v trvaní 6 rokov. Podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku poškodený Y. H. a Y. H. boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že sudca vychádzal zo znaleckého dokazovania vo veci súdnej pitvy, kde hodnota alkoholu v krvi 0,19 g/kg bola vyhodnotená ako negatívna, hladina alkoholu v moči 0,24 g/kg bola vyhodnotená ako koncentrácia, ktorá mala na stav menovanej iba zanedbateľný vplyv. Sudca vychádzal zo zápisnice o rekonštrukcii zo dňa 22.10.2012, kde obžalovaný uviedol, že začal brzdiť až po náraze. Obžalovaný v čase nehody nepožil žiadny alkohol. Zo záznamu dopravnej nehody zo dňa 21.7.2012 vyplýva, že obžalovaný neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, poveternostným podmienkam, stavu vozovky, iným okolnostiam, ktoré bolo možné predvídať. V čase dopravnej nehody nebol v pracovnom pomere. Bol živnostník od roku 2006. Zo správy evidencie priestupkov MV SR mal sudca zistené, že od 15.10.2011 do 15.10.2013 sa dopustil 9 priestupkov, z toho 6 priestupkov na úseku dopravy. Z evidencie karty vodiča mal sudca zistené, že od roku 2010 sa dopustil 11 priestupkov na úseku cestnej dopravy, v 8 prípadoch išlo o prekročenie rýchlosti, v 7 prípadoch boli obžalovaným predpisy na úseku cestnej dopravy porušené závažným spôsobom. Zo správy o povesti mal sudca zistené, že 15.10.2013 bol prejednaný pre priestupky voči občianskemu spolunažívaniu. Priestupku sa dopustil 25.2.2013. Z odôvodnenia rozsudku, strana 11, vyplýva, že verzia obžalovaného o tom, že motorové vozidlo viedol rýchlosťou v rámci povoleného rozsahu rýchlostí je z technického hľadiska nemožná. Značná rýchlosť vozidla, min. 74 km/hod. zodpovedá aj zvýšenej rýchlosti u vozidla, čo súd bral do úvahy pri vyhodnocovaní zavinenia, teda bral do úvahy, že v čase dopravnej nehody závažným spôsobom presiahol povolenú rýchlosť minimálne o 24 km/hod., a to v obci, čo v tom čase bolo považované za samo o sebe závažné porušenie zákona. Neprispôsobil vedenie vozidla zhoršeným poveternostným podmienkam (tma, dážď), prechodu pre chodcov, ktoré si vyžadovalo zvýšenú opatrnosť, a ktorý bol svetelne označený. Vzhľadom na rýchlosť vozidla nedokázal na situáciu reagovať brzdením, ale len úhybným manévrom. Pri menšej rýchlosti a primeraným brzdením by ku kolízii s nebohú vôbec nebolo došlo. Nebohá mala povinnosť vstúpiť do vozovky tak, aby nikoho neohrozila. Mala však sťaženú situáciu pri vyhodnocovaní rýchlosti a vzdialenosti približujúceho sa vozidla. Hranica prekročenia alkoholu v moči a potreba nosenia dioptrických okuliarov s 0,25 dioptriami súd nepovažoval za také, ktoré by akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovali zavinenie obžalovaného alebo mohli spôsobiť iný skutkový priebeh. Nemal preukázané, že nevenovala dopravnej situácii pozornosť pre telefonovanie. Nebolo preukázané, že by bola osobou, ktorá hazarduje so svojím životom a zdravím. Išlo o zodpovednú osobu. Obžalovaný napriek ľútosti viny popieral, pričom sudca poukázal aj na početné priestupky, čo nesvedčí úprimnému priznaniu poľahčujúcej okolnosti vo forme vedenia riadneho života. Z evidenčnej karty mal preukázané, že pred spáchaním skutku opakovane často porušoval predpisy na úseku cestnej dopravy. Najčastejšie sa jednalo práve o priestupky spojené s prekročením maximálnej povolenej rýchlosti, a to aj závažným spôsobom, teda nešlo o nejaké jednorazové vybočenie z riadneho vedenia motorového vozidla. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/57/2016-492 zo dňa 2.3.2017 bol zrušený len výrok o treste. Výrok o vine zrušený nebol. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť 2.3.2017. Výrok o treste bol zmenený tak, že obžalovaný bol odsúdený na 3 roky s podmienkou na 5 rokov. V rámci tejto podmienky bolo uložené podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona, aby obžalovaný nahradil v skúšobnej dobe poškodeným spôsobenú škodu. Bol mu uložený trest zákazu viesť motorové vozidlo v trvaní 6 rokov.

Z uvedeného je zrejmé, že ak rozsudok nadobudol právoplatnosť 2.3.2017 päť rokov skúšobnej doby uplynie 2.3.2022 a v tejto lehote bol povinný nahradiť poškodeným škodu v zmysle právoplatného rozsudku. Tým, že naďalej prebieha konanie o náhradu škody 4C/207/2015 je zrejmé, že škodu

poškodeným nenahradil. Z odôvodnenia rozsudku vo výroku o vine vyplýva, že sa odvolací súd stotožnil so záverom prvostupňového súdu. Poškodená vstupom do vozovku mu nevytvorila náhlu prekážku. Z posudku USI z Žiliny vyplýva, že obžalovaný v čase nárazu do chodkyne sa pohyboval rýchlosťou 74 - 85 km/hod. v obci, kde bola povolená rýchlosť 50 km/hod. Chodkyňa svojím vstupom vyvolala kolíznú situáciu, nie však náhlu prekážku. Ak by jazdil rýchlosťou 50 km/hod. a poškodená by rovnakým spôsobom vstúpila do vozovky, tak pri včasnej reakcii obžalovaného a intenzívnom brzdení by chodkyňa stihla prebehnúť popred vozidlo na druhú stranu vozovku a k stretu by nedošlo. Chodkyňa teda vyvolala kolíznú situáciu, ale príčinou vzniku dopravnej nehody bola rýchlosť vozidla vedeného obžalovaným, ktorú neprispôbil napriek zhoršeným poveternostným podmienkam, napriek riadne označenému priechodu pre chodcov s výstražným znamením. Odvolací súd konštatoval, že práve prekročená rýchlosť vozidla obžalovaného je v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody a jej následkami (strana 7, prvá veta rozsudku odvolacieho súdu). Porušil pravidlá cestnej premávky, a to závažným spôsobom, rýchlosť prekročil minimálne o 24 km/hod. Neexistujú ani poľahčujúce okolnosti, pretože sa k spáchaniu trestnej činnosti nedoznal, a to aj s poukazom na početnosť priestupkov, za ktoré bol postihnutý. Od roku 2004 23-krát za porušenie pravidiel cestnej premávky, 10-krát za rýchlosť jazdy. To, že vstup chodkyne vyvolal kolíznú situáciu, nezbavuje obžalovaného viny vzhľadom na jeho prvotné porušenie povinností ako vodiča.

12. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu: Súd rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 15 000 € a žalobcovi 3/ sumu 10 000 €, spolu 25 000 € a sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcom nahradiť trovy konania v rozsahu 100 %. Zároveň zaviazal žalovaných 1/ a 2/, aby zaplatili Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca titulom súdneho poplatku za žalobcu sumu 816 €. Sporné a nesporné body v tomto smere a predbežný právny názor sudkyňa vyslovila do zápisnice o pojednávaní dňa 17.9.2020 (čl. 329-330). Súd v predbežnom právnom názore zdôvodnil, že bol uplatnený nárok žalobkyne 15 000 €, ktorá zomrela a konanie bolo zastavené. Naďalej je len nárok žalobcov 2/ a 3/, pretože nárok žalobkyne je osobný a smrťou zanikol. Nárok žalobcov 2/ a 3/ znamená nárok na náhradu vo výške 15 000 € + 10 000 €, spolu 25 000 €. Súd konštatoval v predbežnom právnom názore, že samotní žalobcovia ponížili nárok, pretože v trestnom konaní žiadali žalobcovia 1/, 2/ 50 000 € a 33 000 € a nárok ponížili na 15 000 € + 15 000 € + 10 000 €. 25 000 € sa súdu nezdaľa byť suma neprimeraná za život mladého človeka. Predbežne teda súd uviedol, že by tento nárok priznal a zaviazal by žalovaných 1/ a 2/ k náhrade trov konania žalobcov v rozsahu 100 %.

Čl. 19 ods. 1 Ústavy SR: Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Čl. 19 ods. 2 Ústavy SR: Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd: Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

§ 11 Občianskeho zákonníka: Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadost'učinenie.

§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka: Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka: Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

§ 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

§ 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka: Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

§ 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

§ 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka: Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

§ 428 Občianskeho zákonníka: Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

§ 429 Občianskeho zákonníka: Prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

§ 431 Občianskeho zákonníka: Ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

§ 440 Občianskeho zákonníka: Kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih.

§ 441 Občianskeho zákonníka: Ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhradza aj nemajetková ujma v peniazoch.

§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Škoda sa uhradza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhradza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Exekučného poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takými v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

§ 450 Občianskeho zákonníka: Z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

§ 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení: Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

§ 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení: Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20191001>> alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

§ 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení: Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Súd mal za to, že obidvaja žalobcovia sú aktívne legitimovaní k uplatneniu tohto nároku a mal za to, že nárok na zaplatenie ujmy vo výške 15 000 € a 10 000 €, spolu 25 000 €, je primeraný úmrtiu ich dcéry a sestry. Zodpovedá tomu aj rozhodovacia prax súdov, napr. Krajský súd Trenčín sp. zn. 4Co/658/2014 zo dňa 20.5.2015 - 50 000 € za smrť manželky; Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 12Co/465/2014 zo dňa 30.7.2015 - smrť manžela, otca detí - každá z osôb po 33 500 €; Krajský súd Trnava sp. zn. 11Co/116/2013 zo dňa 21.5.2014 - manželke za smrť manžela 33 000 €; Krajský súd Trnava sp. zn. 9Co/423/2012 zo dňa 25.2.2013 - manžel 20 000 € a každé z detí po 30 000 €.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že v tomto prípade ide o tak závažnú morálnu ujmu podľa § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka (škodu podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení), že nestačí morálne zadosťučinenie (odsúdenie páchatela, ktorý ani neprejavil ľútosť, sústrasť voči pozostalým), ale je nevyhnutné zmierniť aspoň čiastočne morálnu ujmu finančným zadosťučinením. Sú naplnené podmienky pre priznanie u všetkých žalobcov. Z podrobného vyjadrenia žalobcov v odôvodnení tohto rozsudku, na ktoré súd poukazuje a neopakuje ho, mal súd preukázané, že medzi žalobcami a zosnulou dcérou, sestrou existovali také intenzívne sociálne, morálne, citové a

kultúrne vzťahy v rámci súkromného a rodinného života, že porušením práva na život jednej z týchto osôb dcéry, sestry došlo k nedovolenému zásahu do práva na súkromie žalobcov (otca, matky, brata). Bola im spôsobená ujma takej intenzity, ktorá im bráni naplňať ich citové potreby v celom rozsahu, tak, ako boli zvyknutí (bola postihnutá ich citová, emocionálna sféra). Utrpeli citovú ujmu v podobe šoku, smútku zo straty blízkej osoby a zo straty spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou. Tento zásah do emocionálnej sféry žalobcov bol spôsobený protiprávnym konaním žalovaného 1/. Žalobcovia 2/, 3/ preto majú aktívnu legitimáciu k uplatneniu nároku podľa § 11, § 13, § 15 Občianskeho zákonníka (otec). Keďže na rozdiel od nemajetkovej ujmy podľa § 11, § 13, § 15 Občianskeho zákonníka bolo priznané finančné vyjadrenie majetkovej ujmy (škoda), potom okruh aktívne legitimovaných subjektov zahŕňa aj brata - žalobcu 3/, a to v nadväznosti na § 116 Občianskeho zákonníka, pretože je súrodencom zosnulej, s ktorou bol celý život v blízkom vzťahu. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka nepriznať mu finančné vyjadrenie morálnej ujmy, keď je preukázané, že jeho psychická ujma po smrti sestry bola intenzívna, je nenapraviteľná. Výška priznanej ujmy 10 000 € nemôže nahradiť, ani napraviť to, čo stratil. Je len čiastočnou satisfakciou, je teda z hľadiska práva primeraná, rovnako ako u žalobcu 2/. Celková priznaná ujma je preto taktiež primeraná z hľadiska škodcu - žalovaného 1/, aj z hľadiska poškodených - žalobcov 2/, 3/, aj z hľadiska okolností prípadu - nezodpovedný postup vodiča žalovaného 1/, ktorý dopravnú nehodu spôsobil zjavným porušením povinností, aj jeho následné správanie bez pokory, ospravedlnenia, prejavenia ľútosťi pozostalým. Ide o sumu 25 000 € (15 000€ + 10 000 €). Uvedená suma 25 000 € nie je likvidačná pre škodcu - žalovaného 1/, ktorý spôsobil dopravnú nehodu a smrť. Celkovú majetkovú situáciu žalovaného 1/ netvorí len daňové priznanie, ale hodnota celého hnutel'ného, nehnuteľného majetku evidovaného na firmu, vrátane hodnoty nákladných vozidiel, ktoré používa k podnikaniu a ktorých hodnota zodpovedá náhrade. Taktiež žalovaný 1/ mal pre tieto prípady uzavretú poisťnú zmluvu, teda náhrada ujmy nemôže byť už z tohto dôvodu pre neho likvidačná, ako tvrdí. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení hovorí, že poistenie sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťenej zmluve a tento nárok uhrádza poisťovateľ (žalovaný 2/) priamo poškodeným = žalobcom 2/, 3/. Preto sú v spore pasívne legitimovaní obidvaja žalovaní 1/, 2/. Zodpovednosť je daná aj ustanovením § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný 1/ je subjekt, ktorý v rámci podnikania vykonáva aj dopravu a pri tejto činnosti došlo k dopravnej nehode a úmrtiu. Žalovaný 1/ je teda prevádzkovateľ dopravného prostriedku, ktorý spôsobil dopravnú nehodu a smrť. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka je zodpovednosťou objektívnou, bez ohľadu na zavinenie žalovaného 1/. V danom prípade boli preukázané podmienky zodpovednosti žalovaného 1/ podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 427 Občianskeho zákonníka: 1. Škoda = úmrtie, 2. Porušenie povinností žalovaného 1/, 3. príčinná súvislosť medzi porušením povinností a škodou úmrtím. Porušenie povinností je dané osobitnou povahou prevádzky žalovaného 1/. Žalovaný 1/ prevádzkovú činnosť vykonával ako podnikateľ, pravidelne. Prevádzkovú činnosť je preto potrebné vyhodnotiť ako celok, materiálny substrát (vozidla a pod.) a personálny substrát (vodič a iná obsluha). Pokiaľ ide o zodpovednosť prevádzkovateľa žalovaného 1/ totožného s vodičom, v nadväznosti na § 193 CSP súd bol viazaný závermi právoplatného rozsudku v trestnom konaní, nemohol sám odlišne ustáliť záver. Za závažné okolnosti vzniku tejto konkrétnej ujmy súd považuje aj tvrdenia žalobcov (ktoré neboli ničím vyvrátené), že vodič žalovaný 1/ sa ani po dopravnej nehode nezachoval morálne - neospravedlnil sa, neprejavil ľútosť, sústrasť pozostalým za to, čo spôsobil. Keďže zodpovednosť žalovaného 1/ je objektívna, zodpovedá podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 427 Občianskeho zákonníka aj za vozidlá použité k prevádzke a za konanie v rovine vznikutej škody (nie v trestnoprávnej rovine). Čo do vznesenej námietky premlčania súd má za to, že nárok nie je premlčaný (v tomto smere súd poukazuje na odôvodnenie tohto rozsudku, odseky 5., 6., ktoré opakovane neuvádza). Súd má za to, že je daná pasívna legitimácia žalovaných 1/, 2/ (v tomto smere poukazuje na odôvodnenie tohto rozsudku, odseky 5., 7., ktoré neopakuje).

13. Trovy konania: Podľa § 255 ods. 1 CSP súd zaviazal k náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100 % (100 % úspechu v spore) v prospech žalobcov 2/, 3/ žalovaných 1/, 2/, a to spoločne a nerozdielne s tým, že zaplatením jedného zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého (Žalovaný 1/ je poistený u žalovaného 2/ a týka sa to tohto predmetu sporu. Namiesto žalovaného 1/, ktorý za škodu zodpovedá, nahradí túto škodu žalovaný 2/, poisťovňa. Preto súd obidvaja žalovaní pasívne legitimovaní a preto súd rozhodol o ich solidárnej zodpovednosti.). O výške náhrady trov konania rozhodne prvostupňový súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením VSÚ, bez ďalšej výzvy súdu k vyčísleniu trov konania. Je povinnosťou strán konania bez výzvy súdu vyčísliť a preukázať trovy konania ku dňu právoplatnosti rozsudku. Vyplýva to zo zákona (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

14. Súdny poplatok za žalobu: Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len poplatkový zákon) poplatková povinnosť vzniká: podaním žaloby. Žalobcovia spolu s podaním žaloby súdny poplatok neuhradili, pretože v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) poplatkového zákona sú od platenia súdnych poplatkov oslobodení ex lege. Súd pri vyrubovaní súdneho poplatku postupoval v zmysle Položky č.7b písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa platí súdny poplatok vo výške 66 eur a 3 % z výšky uplatnenej z nemajetkovej ujmy, najviac 16 596,50 eura. V danom prípade základom pre výpočet súdneho poplatku predstavuje suma vo výške 25 000,- €, ktorá pozostáva nasledovne: 15 000,- € priznaných žalobcovi v rade 2 výrokom I. rozsudku + 10 000,- € priznaných žalobcovi v rade 3/ výrokom II. rozsudku = 25 000,- €. V danom prípade súdny poplatok predstavuje sumu vo výške 816,- €, t. j. 66,- € + 3 % zo sumy 25 000,- (750,- €) = 816 €. Súd pri vyrubovaní súdneho poplatku nevychádzal z nemajetkovej ujmy uplatnenej žalobkyňou v rade 1/, ale len z nemajetkovej ujmy uplatnenej žalobcami v rade 2/ a 3/, a to z dôvodu, že voči žalobkyňi v rade 1/ bolo konanie zastavené z dôvodu úmrtia dňa 14.08.2017, uznesením č. k. 4C/207/2015-165 zo dňa 26.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2017. Uplatnenie nemajetkovej ujmy predstavuje podľa § 11 Občianskeho zákonníka osobné právo občana, teda žalobkyne v rade 1/, ktorý jej smrťou zanikol. Keďže voči žalobkyňi v rade 1/ bolo konanie zastavené, nie je možné z hľadiska na dôvod zastavenia konania voči žalobkyňi v rade 1/ zistiť mieru úspechu podľa výsledku konania, tak vo vzťahu žalobkyňi v rade 1/, ako aj žalovaným v rade 1/ - 2/, preto súd vychádzal pri vyrubovaní súdneho poplatku len z nemajetkovej ujmy uplatnenej žalobcami v rade 2/ a 3/. Keďže žalobcovia v rade 2/ a 3/ sú od platenia súdnych poplatkov oslobodení ex lege, súd v zmysle § 2 ods. 2 poplatkového zákona zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 816,- € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením jedného zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého. V nadväznosti na § 2 ods. 2 poplatkového zákona žalobcovia v rade 2/ a 3/ boli v konaní úspešní v rozsahu 100 %, v rozsahu neúspechu 100 % súd zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/ k zaplateniu súdneho poplatku za žalobu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Právo podať odvolanie nemá ten účastník konania, ktorý sa tohto práva po vyhlásení rozsudku výslovne vzdal.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.